

MEDISCH COMITÉ NEDERLAND VIETNAM

Onze vraag aan u

In de afgelegen dorpen in de provincie Phu Yen zijn duizenden kinderen onder de vijf jaar ondervoed, waardoor ze al vroeg een achterstand oplopen in hun ontwikkeling. Wij vragen dit voorjaar uw steun om de ouders te leren welk voedsel hun kinderen nodig hebben. We stimuleren ze ook om gezonde groente- en fruitsoorten te kweken en een paar kippen te houden. Door een deel van de opbrengst op de markt te verkopen, kunnen ze hun schamele inkomen wat aanvullen. Met uw bijdragen krijgen de kinderen straks niet alleen beter te eten, maar geven we de ouders ook een kans om aan de ergste armoede te ontsnappen.

Bij voorbaat dank voor uw (extra) gift!

Beter eten voor

ondervoede kinderen

In dit nummer

Afscheid Karin Vlug

Beter eten voor ondervoede kinderen

50 jaar samenwerking

Nieuw! Column Ab Stokvis

Leestips: boeken over Mekong en Hoop

“Koester unieke band met donateurs”

neemt afscheid met wens

Enthousiast in touw voor 'haar' donateurs en gepassioneerd over de projecten in Vietnam en Laos, zo kennen we Karin Flug. Ze heeft zich bijna 20 jaar met hart en ziel ingezet voor MCNV, als fondsenwerver, relatiebeheerder en communicatieadviseur, maar vooral als verbinder van mensen. En hoe moeilijk de beslissing ook is, het is tijd om het stokje over te dragen, vindt Karin. We vragen haar naar de redenen voor haar vertrek.

De donateurs hebben mij altijd de kans gegeven een brugfunctie te vervullen tussen onze projecten in Vietnam en Laos en de achterban hier in Nederland. Het is heel bijzonder om zoveel vertrouwen te krijgen, dat heb ik mij altijd gerealiseerd. De laatste twee jaar zijn er veel ontwikkelingen bij MCNV, vooral in de keuzes die gemaakt worden om te kunnen doorgaan met het werk in Zuidoost Azië. Dat is niet nieuw voor ons, integendeel, we hebben al vaker behoorlijk dynamische periodes gekend. Als organisatie en als mens leer je daarvan om je in te stellen op nieuwe omstandigheden en door te gaan. Inspelen op veranderende omstandigheden is juist een van de sterkste punten van MCNV en persoonlijk ben ik ook nooit bang geweest voor veranderingen. Ik heb telkens de afweging gemaakt wat belangrijk is voor de organisatie en ik probeerde mee te bewegen met de nieuwe koers. Alleen deze keer merkte ik dat ik daar meer moeite mee had en dat was voor mij onbewust en later bewust toch een signaal dat ik toe ben aan een nieuwe uitdaging en MCNV te verlaten. Ja, slapeloze nachten heb ik er ook van gehad, want zoals de donateurs vast wel weten, kan ik ze maar moeilijk loslaten."

Meer dan gewoon werk

"De laatste jaren moesten we regelmatig afscheid nemen van MCNV-coryfeeën van het eerste uur. Dat is voor de achterblijvers soms niet makkelijk", vertelt Karin. "Ik voelde me weleens de laatste der Mohikanen. Je bent zo met elkaar verbonden en meegegroeid met de organisatie, telkens als er iemand van de oude garde vertrekt voelt dat echt als een gemis. Deze baan is natuurlijk veel meer dan gewoon werk, het is een groot deel van je

leven. Al die jaren MCNV, zoveel gedaan en beleefd, daar kan ik met zoveel plezier op terugkijken. Natuurlijk hoop ik op een mooie nieuwe baan, maar eerst even afkicken van MCNV en heel goed nadenken over wat ik zou willen de komende jaren. Een spannende periode, maar ik heb er alle vertrouwen in."

"Fondsenwerving is een pittig en behoorlijk stressvol vak", gaat Karin verder. "We zijn soms twee jaar bezig met een subsidieaanvraag, zoals voor de Nationale Postcode Loterij. Onze aanvraag is in februari helaas afgewezen, ondanks het feit dat we aan alle

"De Postcode Loterij aanvraag is helaas afgewezen.

Het was zo mooi geweest om weg te gaan met een grote klapper."

eisen voldeden. Na zo'n afwijzing kun je helemaal opnieuw beginnen. Dat is overigens niet uitzonderlijk in de wereld van de goede doelen, it's all in the game, maar ik merk bij mezelf een zekere metaalmoetheid om na zo'n afwijzing weer nieuwe invalshoeken te bedenken. Het is ook steeds lastiger om geld te vinden voor Vietnam. Veel mensen denken dat ze het daar zonder onze hulp ook wel zullen redden. Wij zien natuurlijk met eigen ogen dat een groot deel van de bevolking in Vietnam en Laos nauwelijks deelt in de toegenomen welvaart. Er is minder structurele hulp voor Vietnam en dat betekent dat we steeds weer nieuwe manieren moeten vinden om aan fondsen te komen."

Hoogtepunten

Een van de hoogtepunten in haar MCNV-tijd was voor Karin de benefietavond in Carré in 2003, ter gelegenheid van het 35-jarig jubileum. "Ongelooflijk, de zaal was tot de nok toe gevuld met donateurs, helemaal uitverkocht! De line-up van sprekers en artiesten die ons wilden steunen was ook formidabel, van Jan Pronk tot Freek de Jonge. Het was een groot, warm bad van solidariteit en support voor Vietnam. Al kostte de organisatie van het feest mij tien jaar van mijn leven," lacht Karin. Ook de jaarlijkse donateursreis, dit jaar voor de 20ste keer, is voor Karin altijd een hoogtepunt. "Zoveel betrokkenheid bij de reizigers, dat leidde soms weleens tot verbazing bij nieuwkomers in de groep. Dan zei ik altijd: Speciaal hè, die MCNV-donateurs. En zo heb ik er nog 5000, die zijn allemaal van mij."

Andere tijden, nieuw elan

"Ik gun deze organisatie een fondsenwerver en relatiebeheerder die met nieuw, fris elan naar de samenwerking kijkt. Iemand die nieuwe kansen ziet waarmee het belangrijke werk in Vietnam en Laos nog even voort kan. Mijn wens is dat de verbondenheid met de donateurs zoals ik die altijd heb gevoeld, blijft voortduren. Daar moet de organisatie tijd voor maken, het gaat immers om veel meer dan alleen giften. De crux is om een échte verbinding tot stand te brengen tussen de mensen daar en hier. Aan onze donateurs zou ik tenslotte een oproep willen doen. U gaf mij steeds uw vertrouwen en ik heb er dan ook nooit moeite mee gehad om u iets speciaals te vragen. Daarom vraag ik u om de mensen in Vietnam en Laos te blijven steunen, zoals u altijd deed. Zij hebben uw trouwe steun ook de komende jaren nog heel hard nodig!"

Karin Flug verlaat MCNV per 1 mei. Ze gaat dan nadenken over haar volgende uitdaging. De redactie van dit magazine wenst haar alle goeds en veel succes! ◀

Beter eten voor ondervoede kinderen:

In 45 dagen

Baby Than op de weegschaal

De kleine Than met zijn tante en nichtje

Toen ik de baby voor het eerst zag kon ik niet geloven dat hij al 8 maanden oud was. Als arts dacht ik dat hij pas vijf of zes maanden oud was. Ik schrok nog meer toen ik hoorde dat zijn gewicht slechts 4,5 kg was - het normale gewicht van een baby van twee maanden. Met andere woorden, zijn gewicht was ruim 4 kilo lager dan het standaardgewicht dat door de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) wordt gehanteerd. Ogen wijd open, groot hoofd en bleke huid - het was zo zielig om te zien.

De naam van deze jongen is Le Mo Than. Vier dagen na zijn geboorte verloor hij zijn moeder aan een hartaandoening. Nu woont hij bij zijn tante Mi Che in een dorp in de gemeente Ca Lui. Ca Lui ligt ruim 70 kilometer ten westen van Tuy Hoa, de hoofdstad van de provincie Phu Yen. Het is een van de armste gemeenten in de provincie en telt 557 huishoudens, waarvan er 164 zeer arm zijn. De inwoners behoren tot de etnische minderheidsgroep Ede. Hun inkomen is afkomstig van de cassave-, sesam- en rode bonenteelt, van rijstteelt in het hoogland en ook een beetje van suikerriet.

Op de weegschaal

In deze gemeente zijn 110 van de 332 kinderen onder de 5 jaar onvolgroeid. Het leven van deze families is ellendig, ook dat van Mi Che's gezin. Mi Che en haar man proberen hun karige eten aan te vullen met cassave en bonen, maar vaak moet het gezin genoeg nemen met alleen rijst. Mi Che en haar man zijn de hele dag weg om het land te bewerken. Thuis zorgt hun dochter van zes voor baby Than. Op die jonge leeftijd moet ze de kleine jongen voeden en verzorgen als een volwassene. Than krijgt alleen rijst en wat dunne soep.

Dank zij de lokale Village Health Workers Organisation die met steun van MCNV

1,5 kilo aangekomen!

Gezondheidswerker legt uit wat baby nodig heeft

Kippen (en eieren) voor beter eten en extra inkomsten

ervaring had opgedaan met bestrijding van onder-voeding, is de situatie van Than verbeterd. Hij krijgt nu dagelijks minstens een halve liter melk, vettere soep en eiwitrijk voedsel zoals vlees, vis, garnalen en eieren. Gezondheidswerkers bezoeken het gezin

"Than kwam anderhalve kilo aan, maar weegt nog te weinig"

twee keer per week om advies te geven aan Mi Che en haar man over hoe ze Than moeten voeden en verzorgen en dan controleren ze ook zijn gezondheid. Na 45 dagen is Than 1,5 kg aangekomen. Dit is een grote vooruitgang, maar hij weegt nog steeds veel te weinig, 2,9 kg onder normaal. Hij moet beter en meer eten totdat hij twee jaar oud is.

Sinds 2008 heeft MCNV een project voor preventie van ondervoeding voor kinderen jonger dan vijf jaar in de afgelegen bergachtige dorpen in de provincie Phu Yen. De aanpak is volgens de beproefde MCNV-manier. We beginnen met training van gezondheids-

werkers en daarna richten we hulpgroepen op met moeders van kinderen onder de vijf jaar. De gezondheidswerkers proberen hen tot gedragsverandering te bewegen en zo komen we tot een betere behandeling van ondervoede kinderen.

Beter eten, minder armoede

Landbouw, de belangrijkste economische activiteit in deze regio, kan een belangrijke rol spelen bij de preventie van ondervoeding bij kinderen. Sinds 2017 steunt MCNV het zoeken naar landbouwkundige oplossingen. Wij stimuleren boeren om meer diverse gewassen te produceren en de opbrengst te vergroten. Moestuinen aanleggen, voorlichten over voeding, ontwikkelen van rijstzaden van betere kwaliteit, het houden van pluimvee, planten van fruitbomen en het zoeken van nieuwe markten zijn voorbeelden van de zogenaamde Nutrition Sensitive Agriculture. Wij verwachten dat deze aanpak zal bijdragen aan het verbeteren van de voedselsituatie en het verminderen van de ondervoeding en armoede voor etnische minderheidsgroepen in deze afgelegen gebieden.

Dunne soep en rijst

Baby Than staat voor duizenden ondervoede kinderen. In de provincie Phu Yen zijn er meer dan 15.000 ondervoede kinderen in de meer

dan 3.500 dorpen met etnische minderheidsgroepen in afgelegen bergachtige gebieden. Ze hebben uw hulp nodig om ondervoeding te behandelen en te voorkomen. ◀

Ngoc Lan, programmacoördinator

Onze vraag aan u

Ondervoede kinderen zoals baby Than worden belemmerd in hun lichamelijke en geestelijke ontwikkeling met grote gevolgen op latere leeftijd. Daarom is vroegtijdig ingrijpen heel belangrijk. MCNV wil duizenden kinderen in Phu Yen helpen, door de ouders te laten zien welk voedsel hun kinderen nodig hebben en hoe ze zelf gezondere gewassen kunnen verbouwen. Dit programma in Phu Yen kost € 30.000 per jaar. Daarvoor hebben wij uw steun heel hard nodig!

Bij voorbaat heel veel dank voor uw (extra) giften!

van Ab column

Ab Stokvis is vanaf 1971 betrokken bij het MCNV, eerst 6 jaar als vrijwilliger, daarna bijna 40 jaar als betaald medewerker op het kantoor in Amsterdam, en sinds zijn pensionering weer als vrijwilliger. Hij zit vol verhalen.

De M van Medisch

Terug naar de jaren '60. Mijn generatie was in de ban van de oorlog in Vietnam. Nog niet gehinderd door de normen die het hedendaagse TV-aanbod kenmerken werd die oorlog in al zijn gruwelijkheid in zwart-wit onze kamers in geslingerd. Ik studeerde medicijnen, maar niet van harte en meestal was ik aan het demonstreren tegen de Amerikanen en hun tapijtbombardementen en gebruik van napalm. Johnson moordenaar!

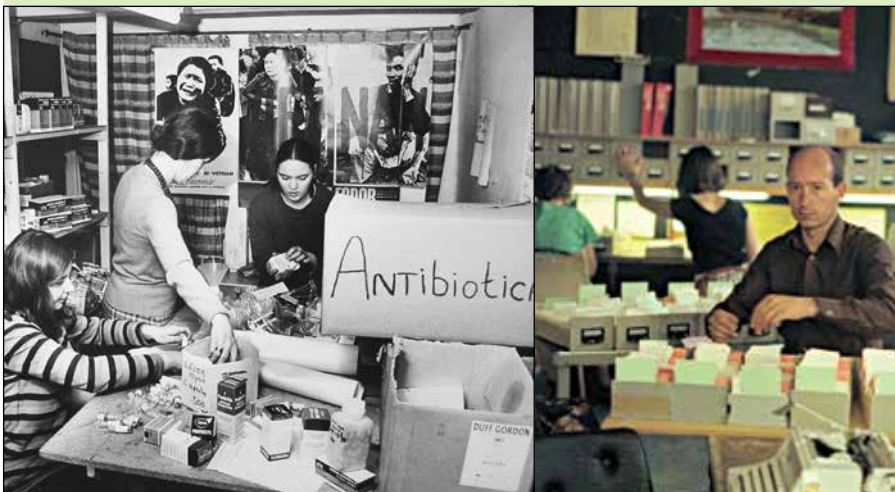
In 1971 begon ik bij het MCNV te helpen met de inzameling van medicijnen voor Vietnam. Artsen kregen elke dag van de farmaceutische industrie "gratis monsters" in de brievenbus. Ik kreeg van bestuurslid Elske de Smit-Kruijt een lijstje adressen uit het artsenboekje en een stapel gestencilde brieven, waarmee ik artsen per brief kon vragen om die monsters af te staan. "Binnen een week zal ik u telefonisch benaderen". Nou, dat heb ik geweten.

Van elke tien artsen waren er vier of vijf die me uitnodigden om langs te komen. Een plastic boodschappentasje vol, maar soms drie volle vuilniszakken: "Ik heb wat collega's gebeld en dit gekregen voor Vietnam", dus drie keer fietsen. De andere vijf medici aan de lijn waren anti, en namen soms de moeite om me voor "vuile communist" uit te maken. Onze bevrijders voor moordenaars uitmaken, no way!

Elke woensdagavond kwam een tiental vrijwilligers bijeen in het Amsterdamse MCNV medicijnenpakhuis en daar werden de medicijnen gesorteerd, uitgepakt en wat voor Vietnam nodig was uit de strips gedrukt in plastic potten. Penicilline, sulfapreparaten, pijnstillers. De anticonceptiepil, een nieuwe uitvinding, hielden we voor eigen gebruik. In andere steden werden op een zelfde manier medicijnen verzameld.

De potten met antibiotica werden per 10 verpakt in kistjes en zodra er in diverse pakhuizen in het land een flink aantal kistjes klaar stond werd een afspraak gemaakt om alles naar Rotterdam te brengen. Een Oost-Duitse vrachtboot met hulpgoederen van het Solidaritätskomitee der DDR / Vietnamausschuss bracht onze lading gratis naar de zeehaven van Haiphong, en van daaruit werd het per vrachtwagen langs de Ho Chi Minh-route naar de ziekenhuizen van het bevrijdingsfront in het Zuiden getransporteerd.

Dit was de eerste grote actie van het MCNV ter ondersteuning van de slachtoffers in Vietnam, die in geld uitgedrukt vele tienduizenden guldens opbracht en duizenden mensen in ons land inspireerde om mee te doen. Vele andere inzamelacties werden opgezet, brillen, naaimachines, gebreide kinderkleertjes. Artiesten traden op en politici deden oproepen in hun partijblad, het MCNV werd gesteund van links tot rechts, van CPN tot Jonge Liberalen, allen behalve de Amerika gezinde regeringspartijen. Het MCNV helpt waar de bommen vallen! Hun strijd, onze strijd, internationale solidariteit! ◀

Beste donateurs

MCNV heeft door de jaren heen vele veranderingen meegemaakt in activiteiten, maar ook in financiering. Op deze plek willen wij u voortaan graag informeren over de ontwikkelingen die we doormaken. MCNV viert dit jaar in november haar 50-jarig bestaan.

Van een ontwikkelingsorganisatie, die zich richtte op de noden in Vietnam, is MCNV een organisatie geworden die samenwerkt met partners in andere landen in Zuidoost Azië, zoals Laos.

Een van de ontwikkelingen waar we trots op zijn, is dat we dankzij onze jarenlange ervaring in staat zijn om meer dan één probleem tegelijk aan te pakken. In Phu Yen bijvoorbeeld willen we de komende jaren met uw steun ondervoeding bij jonge kinderen tegengaan. Het ligt voor de hand om deze kinderen zo snel mogelijk beter en meer eten te geven. Maar met voedselhulp alleen ben je er nog niet, want dan blijven deze mensen in armoedige omstandigheden leven. Wij gebruiken in Phu Yen onze goede ervaringen met het Livelikelihood programma (eerder succesvol in de provincie Khánh Hòa) om mensen te leren andere gewassen te verbouwen, kippen en varkens te houden en wat overblijft te verkopen op de markt. Zo krijgen deze mensen méér dan alleen beter eten: ze krijgen de tools die nodig zijn om hun inkomen te verbeteren en te ontsnappen aan de armoede. Deze manier van werken passen we bij zoveel mogelijk projecten toe en we delen de behaalde resultaten met lokale partners en overheden, zodat ze kunnen zien dat onze aanpak vruchten afwerpt.

Het delen van ervaring en inzichten is ook een goede manier om MCNV internationaal op de kaart te zetten, zoals collega Tung onlangs meemaakte. MCNV werd uitgenodigd voor een conferentie in Den Haag waar gesproken werd over weerbaarheid voor bepaalde achtergestelde groepen jongeren in Azië en Afrika. Tung begeleidde een jongerenproject in Laos en vertelde in Den Haag aan geïnteresseerde collega's van belangenverenigingen hoe we dat deden en wat we geleerd hebben. Door deel te nemen aan workshops en conferenties als deze vergroten we onze kansen op nieuwe samenwerkingen en kunnen we onze expertise over de grenzen van Vietnam en Laos brengen.

Positieve ontwikkelingen als deze zijn en blijven alleen mogelijk met uw loyale steun en blijvende betrokkenheid! ◀

Met hartelijke groet,

Marijke Postma-Rustenhoven,

voorzitter Raad van Toezicht

Guus Paardekooper, algemeen directeur

Terugblik 2017

In 2017 konden we mede dankzij uw financiële steun projecten in Vietnam en Laos starten en voortzetten.

Actie voor Quang Tri

In het voorjaar vroegen MCNV-collega's uit de provincie Quang Tri uw steun voor jongeren van etnische komaf, mensen met een geestelijke ziekte en voor voedingsprojecten. U toonde uw betrokkenheid bij de mensen in Quang Tri en bracht € 29.665 bijeen waardoor de projecten voortgezet konden worden.

Logopedie voor gehandicapte kinderen

In de MCNV-revalidatiecentra in Vietnam hebben gehandicapte kinderen baat bij logopedie, maar er zijn niet genoeg logopedisten.

U steunde de nieuwe opleiding logopedie met € 25.594 en daardoor kunnen straks veel meer gehandicapte kinderen beter leren praten.

Vrouwen Filmproject

MCNV ondersteunt een filmproject voor en door Vietnamese vrouwen. Met uw donaties van ruim € 22.000 kunnen de opnames van start gaan. De films laten zien hoe de geportretteerde vrouwen tegenslag overwonnen.

Tienermoeders

Rond de kerst aandacht voor tieners in Quang Tri, die graag naar school willen en pas op latere leeftijd trouwen en kinderen krijgen, maar hun ouders hebben traditionele opvattingen.

Met uw giften, ruim € 27.000 euro tot nu toe, geven we de tieners voorlichting over soa's en zwangerschap en leren we ze steviger in hun schoenen te staan.

Het is aan trouwe donateurs zoals u te danken dat MCNV al 50 jaar in staat is om kwetsbare mensen op weg te helpen naar een beter leven. Heel hartelijk dank voor uw betrokkenheid en al uw gulle giften! ◀

Viering 50 jaar samenwerking

In 2018 viert MCNV zijn 50e verjaardag, zowel hier in Nederland als in Vietnam en Laos. De nadruk van de activiteiten zal in Vietnam liggen. In maart werd de eerste van een serie documentaires uitgezonden door de Vietnamese televisiezender VTV4. De andere volgen in mei, juli en september en gaan over specifieke MCNV-thema's zoals gehandicapte kinderen, ondervoeding en armoedebestrijding, gezondheid en vrouwen. In november volgt nog een korte documentaire die een breed overzicht zal geven van 50 jaar samenwerking tussen de bevolking van Vietnam en MCNV.

In januari startte VTV4 met de filmopnames bij het MCNV revalidatiecentrum in Cao Bang. MCNV's programma coördinator Than Thuy en communicatiemedewerkster Loan waren er bij. Loan: "We reisden naar Cao Bang, samen met de regisseur, een technicus en twee scriptschrijvers van VTV4. Ze filmde en interviewde niet alleen de leraren en kinderen van het

centrum, maar ook hun families thuis in de dorpen in Cao Bang. Het goede daaraan is dat de filmploeg kon ervaren hoe hard het leven is voor de mensen hier en voor gehandicapte kinderen in het bijzonder. Deze film was begin maart op de Vietnamese tv te zien. De tweede film wordt in Quang Tri opgenomen en zal gaan over onze aanpak van ondervoeding en armoedebestrijding."

In november organiseren we een klein festival in Amsterdam om onze Nederlandse donateurs en partners te bedanken voor hun jarenlange betrokkenheid bij MCNV. Hopelijk kunnen we een aantal van de VTV4-documentaires laten zien, samen met een van de films van Joris Ivens. Want het jaar 2018 is ook 50 jaar na het uitbrengen van zijn beroemde film *Le 17e parallèle*. Bovendien markeert dit jaar 45 jaar diplomatieke betrekkingen tussen Nederland en Vietnam. Al met al een opmerkelijk jaar. ◀

Foto's Cao Bang januari 2018

Bui Thi Nhan Loc

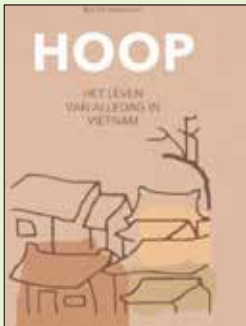
Hoop - Het leven van alledag in Vietnam

Een kijkje in het leven van gewone mensen in Vietnam, dat biedt het boek Hoop - Het leven van alledag in Vietnam, verschenen bij Uitgeverij Fagus. Dit boek brengt een serie verhalen van gewone Vietnamezen die het geluk zoeken. De mensen die de auteur sprak delen allemaal dezelfde gemeenschappelijke wens: een betere toekomst voor zichzelf en vooral voor hun kinderen. Niet iedereen heeft de kans om deze wens volledig waar te maken, maar allen worden gedreven door dezelfde ambitie en koesteren dezelfde hoop dat 'hard werken terugbetaalt'.

Auteur Bui Thi Nhan Loc (Nhan Loc Spijkers) is geboren en getogen in Hanoi. Ze haalde er in 1981 haar diploma Frans aan het College of Languages en werkte in Hanoi op de kantoren van de Wereldvoedselorganisatie (FAO) en het VN Ontwikkelingsprogramma (UNDP). In 1990 verliet ze met haar echtgenoot Vietnam in verband met zijn werk voor de Verenigde Naties. Na twintig jaar weer terug in Vietnam, zag ze de ongelooflijke veranderingen die haar gelukkig maar soms ook verbaasd maakten. Bui Thi Nhan Loc noteerde de gesprekken die ze voerde op straat, in winkels en bij de kapper. Verhalen die getuigen van haar onbevengene nieuwsgierigheid en betrokken interesse en die de lezer een bijzondere kijk bieden in het

allesbehalve eenvoudige leven van alledag in Vietnam.

fagus-uitgeverij.nl
ISBN:
9789491634635
Prijs: € 14,95
(excl. € 4,15 verzendkosten)

Leven met de Mekong

Net als de Nederlandse delta is de Mekongdelta een gebied vol brede rivieren die door vlak land stromen. En ook voor de bewoners van de Mekongdelta is het water vriend en vijand tegelijk. Joep Janssen (architect) brengt het bestaan van de mensen die langs en op de Mekongrivier wonen tot leven in zijn boek 'Leven met de Mekong'. Het is een reisverslag, gebaseerd op vele ontmoetingen - tijdens een langdurig verblijf - met mensen die aan en op de rivier wonen, en met ingenieurs, beleidsmakers en ontwerpers die zich met het waterbeheer en de veiligheid bezig houden. Wytske van Keulen brengt het levendige verhaal in beeld met mooie foto-essays. Het verhaal klinkt ons bekend in de oren. De stijging van de zeespiegel leidt tot verzilting en grotere kans op overstromingen van dit vlakke land. Vietnam is aan stormen

gewend, maar ze worden talrijker en vooral heviger. Het verschil tussen seizoenen wordt groter, het droge seizoen duurt soms langer, in het regenseizoen zijn overstromingen soms heftiger. Gemiddeld neemt de toevoer van water in de rivier af als gevolg van dammen die andere landen stroomopwaarts bouwen om drinkwater te winnen. Minder water in de rivier betekent ook minder afzetting van vruchtbaar slib. De bodem daalt, de vruchtbaarheid van het land wordt minder. Lezend in 'Leven met de Mekong' verschijnt onwillekeurig een ander boek op mijn netvlies. Tracy Metz schreef 'Zoet & Zout, Water en de Nederlanders' in 2012. Het is een verhaal over strijd en verbondenheid, ramp en voorspoed, hoogstaande techniek en zandkastelen op het strand. Een ander land, een ander verhaal, maar de verwantschap tussen beide boeken valt op.

Zie bijvoorbeeld het beeldmateriaal. Zoals het boek over de Mekongdelta foto's bevat, zo toont 'Zoet & Zout' een selectie van beelden uit de wereld van kunst en media die verband houden met het thema. Het is een bijdrage van kunsthistoricus Maartje van den Heuvel. Een andere overeenkomst is de verwijzing naar 'dat andere land' in beide boeken. Joep Janssen verwijst vanuit Vietnam veelvuldig naar geschiedenis en praktijk van omgang met het water in Nederland als les (of juist niet) voor Vietnam. Tracy Metz wijdt een kort artikel in haar boek aan de manier waarop mensen in de Mekongdelta omgaan met overstromingen, de balans tussen zoet en zout water en de veranderingen ten gevolge van klimaatontwikkelingen.

Tom Fluitsma

Leven met de Mekong, reisverslag van Joep Janssen, met foto-essays van Wytske van Keulen.

© 2015 Uitgeverij Blauwdruk
ISBN 978-90-7527-188-1

Zoet & Zout, Tracy Metz en Maartje van den Heuvel

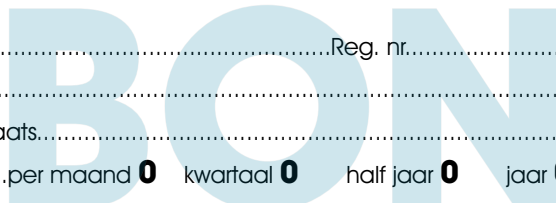
© 2012 NAI Uitgevers ISBN 978-90-5662-848-2

Ja, met deze machtiging wil ik Vietnam en Laos blijvend steunen

Hierbij machtig ik het MCNV om, tot wederopzegging, bedragen af te schrijven wegens hulpverlening aan Vietnam en Laos:

Naam.....Reg. nr.....
Adres.....
Postcode en plaats.....
Bedrag E.....per maand 0 kwartaal 0 half jaar 0 jaar 0
van IBAN rekening.....
datum.....Handtekening.....

Colofon

MCNV verleent medische hulp aan de bevolking van Vietnam en Laos. Het legt verantwoording af over de besteding van gelden en geeft informatie over recente ontwikkelingen in Vietnam en Laos.

Giften

(ING) NLI6 INGB 0001090400
(Triodos) NL90 TRIO 0338 5367 60
RSIN 002856475

Redactie

Willem Eikelboom, Tom Fluitsma, Ab Stokvis, Karin Vlug

Eindredactie

Saskia Stevens

Ontwerp en opmaak

Dettline, Amsterdam

Redactieadres

Weteringschans 32,
1017 SH Amsterdam.
telefoon [020] 627 04 11
e-mail: redactie@mcnv.nl

